

СВЯТО-ІОАННО-БОГОСЛОВСЬКИЙ

ЧОЛОВІЧИЙ МОНАСТІР ВІННИЦЬКОЇ ЕПАРХІЇ

Великі вчителі і отці Церкви трепетно і з особливою увагою ставилися до чернецтва: «Монастирі – тиха гавань; вони схожі на світочі, що світять людям, які приходять здалеку, ваблячи всіх до своєї тиші.»

(свт. Іоанн Златоуст).

Вдомонгольський період біля села Лемешівка Калинівського району був заснований монастир. З історії краю, на жаль, невідомо, ким і в якому році він був заснований.

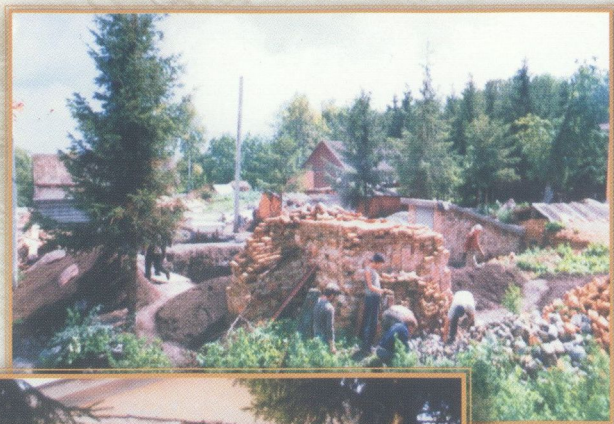
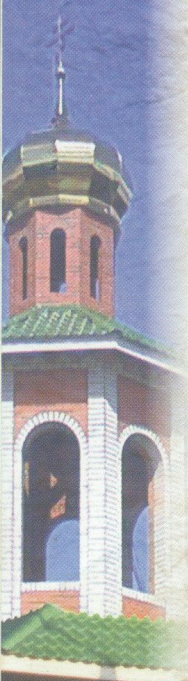

Відомо тільки, що саме на території, де був монастир, збудовано панський будинок. Місце, де розташований монастир, здавна виділялось своєю особливістю.

Як відзначають місцеві жителі і приїжджі, обитель приваблює до себе неземним спокоєм і красою.

У народному прислів'ї сказано: «Святе місце порожнім не буває».

Ва Божим промислом і за благословенням пріснопам'ятного митрополита Вінницького і Могилів-Подільського Макарія на цьому благодатному місці монастир відновив своє існування.

Ітам, де ще до недавнього часу була середня школа с. Лемешівки, в напівзруйнованому старому будинку поселились архімандрит Феодосій і два послушники. Спочатку було дуже важко, але щодня

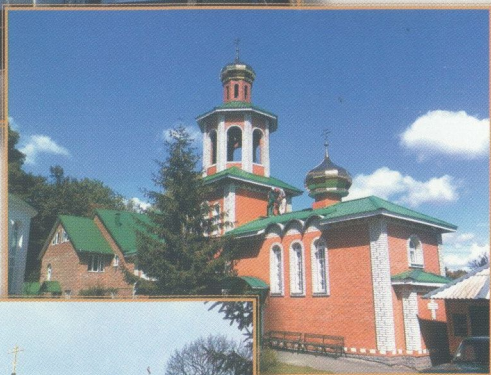
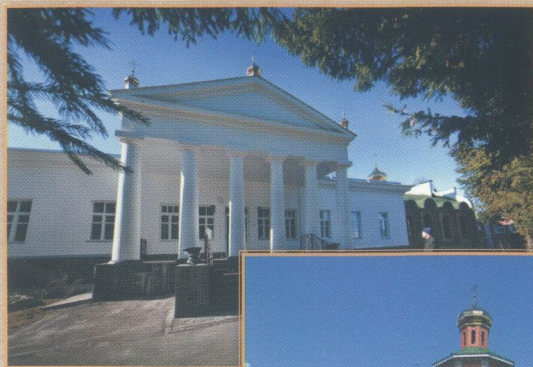
Отець настоятель з храмовою іконою святого Іоанна Богослова

отець настоятель сам правив службу з послухниками вранці і вечором майже цілий рік.

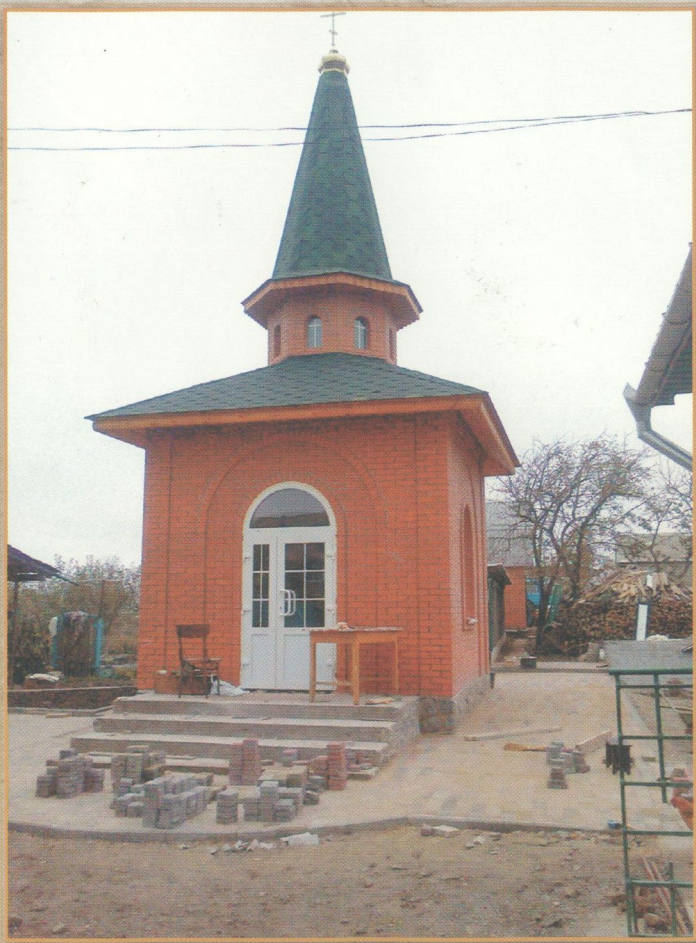
Молитва є матір'ю добродієв; і тому вся братія має бути ретельною до обов'язкового виконання установлених молитв, а для цього до ретельного і обов'язкового ходіння до церкви Божої.

(свт. Ігнатій Брянчанинов)

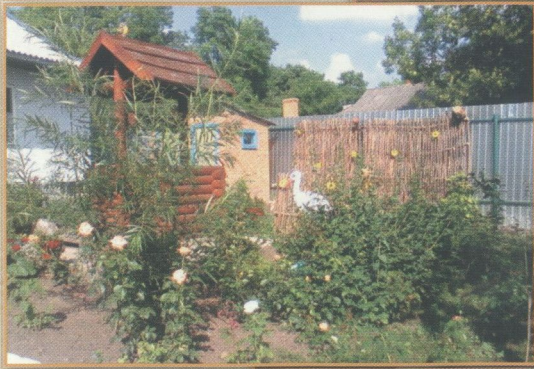
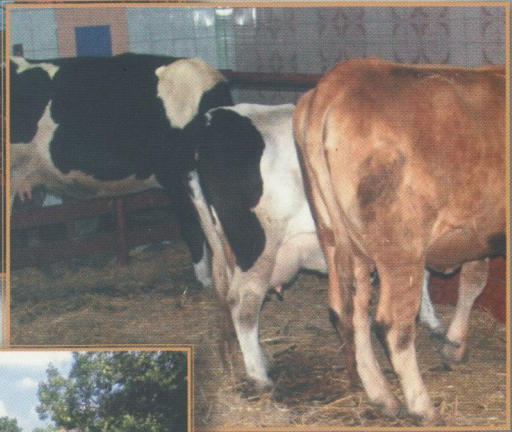

Стараннями прихожан, благодійників і православних з усього світу життя монастиря поступово налагоджувалось.

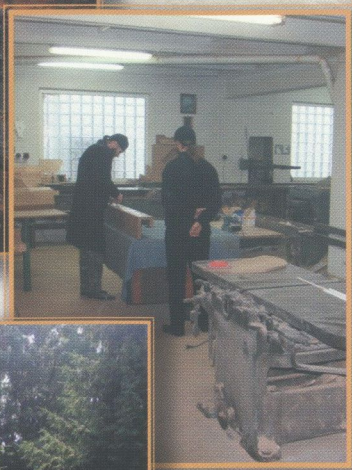
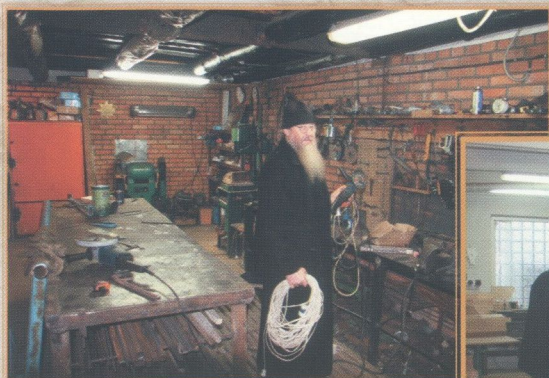
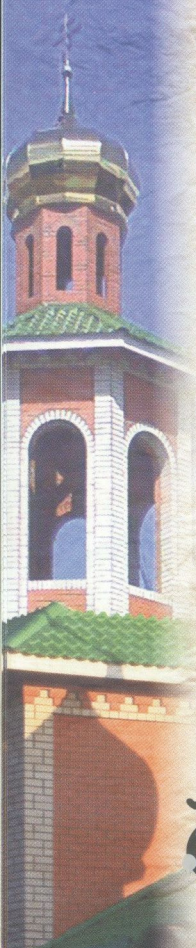
У монастирі налічується три храми: перший – домовий або зимний освячений на честь святого апостола і євангеліста Іоанна Богослова, другий – збудований в ім'я преподобного Феодосія Печерського і є надбрамним. Третій освячен в честь Різдва святителя Миколая Чудотворця.

Н а монастирському скиті зводиться каплиця на честь святого мученика Іоанна Воїна, будуються господарські приміщення, зерносклад, сіносховище, корівник, пасіка, стовлярна, швейна, слюсарська майстерні, гаражі, піднавіси для автотранспорту і сільськогосподарської техніки, настоятельський корпус, лазня і навіть невеликий «зоопарк» - вольєр для фазанів і голубів.

Нерші правила чернечого життя написані в 4 ст. святителем Васи́лем Великим, наставляли ченців на молитву і пра́цю. Ця чернеча пра́ця – особлива. В її основі – не прибутки і отримання благ, а любов до ближнього і послух.

ому немає нічого дивного в тому, що монастирі мають свої власні господарства і навіть цілі виробництва.

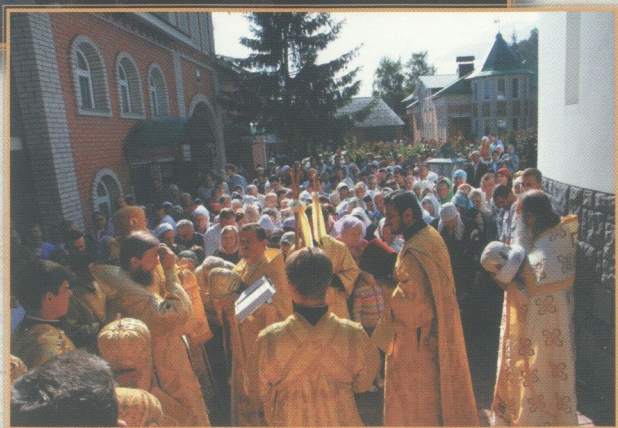
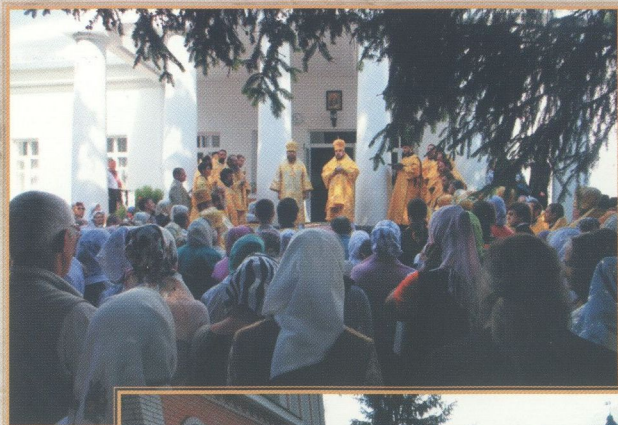
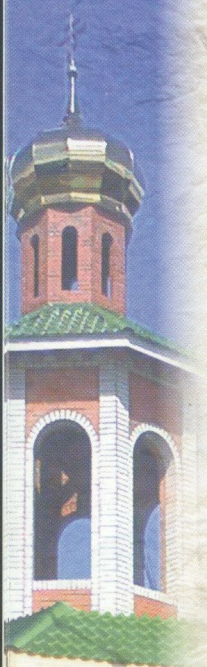
сторія монастирського господарства на Київській Русі тісно переплітається з історією становлення державності, економіки, права і культури. Освоєння подвижниками пустинних місць, розвиток монастирського господарства і просвіта народів у православній вірі справили помітний вплив на формування нашої держави.

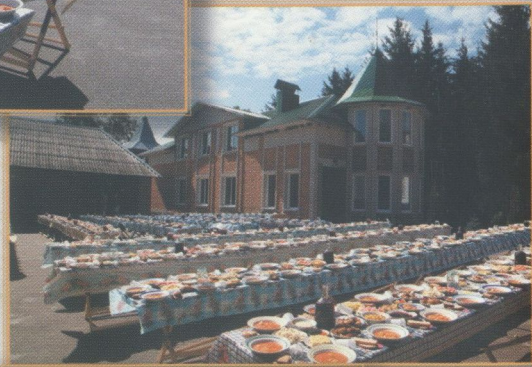
Молитва, праця, послух разом з християнською любов'ю стали приваблювати людей різного віку і рангу.

Головний хазяїн обителі – Святий Іоанн Богослов – апостол любові.

Головною святинею монастиря є чудотворна ікона Божої Матері «Скоропослушниця», а також дві старовинні ікони: Різдва Христова і пророка Божого Іллі.

Н а храмові свята обителі, а саме:
9 жовтня – святого Іоанна Богослова,
22 листопада – ікони Божої Матері «Скоропослушниця»,
Першій неділі після Різдва Христового – Святого
праведного Йосипа Обручника,
30 березня – преподобного Олексія Чоловіка Божого,
Середа на Світлій седмиці – ікони Божої Матері
«Тивровська»,
16 травня – преподобного Феодосія Печерського,
21 травня – апостола Іоанна Богослова,
11 серпня – Різдва Миколая Чудотворця,
12 серпня – святого мученика Іоанна Воїна - прихо-
дять в монастир до 3-х тисяч богомольців.

всіх стараються нагодувати монастирським обідом. Також часто відвідує обитель правящий архієрей, який відправляє службу, і братія з любов'ю наділяє увагою усіх відвідувачів.

Люди дивуються, як то так може бути, що людина не жениться, а йде до монастиря і живе монашим життям, це нібито неприродно. Це не є проти природи, це надприродно, бо людина заради високої цілі – наслідування життя Ісуса Христа – відмовляється від одруження і продовження роду і йде за своїм покликанням, що йде від Бога.

«Монах – той, хто живе поза мирським життям, безперервно бесідує з Богом; бачить Його, він Ним буває видимим, любить Його, Ним любимий, стає світлом, невимовно сяючим.»

(прп. Сімеон Новий Богослов).

«Той монах, хто живе для Бога, і при тому для Нього одного.»

(свт. Григорій Богослов).

Слова ці, невідвладні часу, є живим образом нетлінності Істини, проголошеної великими синами Церкви, які не словом, а справами виконали чернечі обітниці, не приховуючи світло своєї добротності від людей.

«Отак ваше світло нехай світить перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла, та прославляли Отця вашого, що на Небесах.»

(Мф. 5:16).

Наша адреса:
22410, с. Лемешівка,
Калинівський р-н, Вінницька обл.,
вул. Шкільна, 14.
Монастир св. Іоанна Богослова
Тел.: (04333) 3-93-38